"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମର ଏହି ନୂଆ ବୃକ୍ଷ ବହୁତ ମିଠା, ଏହି ମିଠା ବୃକ୍ଷରେ ହିଁ ପୋକ ଲାଗିଥାନ୍ତି, ପୋକକୁ ମାରିବାର ଔଷଧ ହେଲା ମନମନାଭବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ସେମାନେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ପୂରା-ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେବେ । ସ୍ଥୂଳ ସେବା କରିବାର ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ, ଯାହାଦ୍□ାରା ବହୁତଙ୍କୁ ସୁଖ ମିଳିଥାଏ, ଏହାଦ୍□ାରା ନମ୍ବର ମଧ୍ୟ ଜମା ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ତା ସହିତ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ଏବଂ ଚାଲିଚଳଣୀ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହେବା ଦରକାର । ଦୈବୀ ଗୁଣ ଉପରେ ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦରକାର । ଜ୍ଞାନ ଯୋଗ ଉପରେ ପୂରା ଧ୍ୟାନ ରହିଲେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହୋଇପାରିବ ।

ଗୀତ**:-** ନ □ହ ହମସେ ଜୁଦା ହୋଙ୍ଗେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କ'ଣ ଶୁଣିଲ? ପିଲାମାନଙ୍କର ମନ କାହା ସହିତ ଲାଗିଛି? ଗାଇଡ୍ ସହିତ । ଗାଇଡ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ'ଣ-କ'ଣ ସବୁ ଦେଖାଉଛନ୍ତି? ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ଦ୍□ାର ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ନାମ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା । ସ୍□ର୍ଗର ଫାଟକ କେବେ ଖୋଲୁଛି? ଏବେ ତ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି ନା । ସ୍□ର୍ଗର ଫାଟକ କିଏ ଏବଂ କେବେ ଖୋଲୁଛନ୍ତି? ଏକଥା ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହୁଛ । ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ମେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଏ କଥା ଦେଖାଉଛ କି ମନୁଷ୍ୟ ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାରକୁ କିପରି ଯାଇପାରିବ । ଚିତ୍ର ତ ତୁମେ ବହୁତ ତିଆରି କରିଛ । ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି, ଏହି ସବୁ ଚିତ୍ରରେ କେଉଁଟି ଏଭଳି ଚିତ୍ର ଅଛି ଯାହା ଦ୍□ାରା ଆମେ କାହାକୁ ବି ବୁଝାଇ ପାରିବା ଯେ ଏହା ହେଉଛି ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ଦ୍□ାର? ଗୋଲକ ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଚିତ୍ରରେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ଦ୍□ାର ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି । ଏହା ହିଁ ସଠିକ୍ ଚିତ୍ର ଅଟେ । ଉପରେ ସେପଟେ ରହିଛି ନର୍କର ଦ୍□ାର ଏବଂ ଏପଟେ ରହିଛି ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାର । ସେହି ଚିତ୍ରରେ ଏକଥା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଛି । ଏଠାରୁ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯାଇ ପୁଣି ସ୍□ର୍ଗକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏହା ଦ୍□ାର ଅଟେ । ସାରା ଚକ୍ରକୁ ବି ଦ୍□ାର ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଉପରେ ଯେଉଁଠାରେ ସଂଗମ ଦେଖାଯାଇଛି ତାହା ହିଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍□ାର ଅଟେ । ଯେଉଁବାଟେ ଆତ୍ମାମାନେ ନର୍କରୁ ବାହାରିଯାଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରରେ ଥିବା ସମୟର କଣ୍ଟା ଦେଖାଇ ଦେଉଛି ଯେ - ଏହା ହେଉଛି ନର୍କ ଏବଂ ତାହା ସ୍□ର୍ଗ । ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ଚିତ୍ର । ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଛି, ଏହା ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା । ଏ କଥା ବୁଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା ବୁଝିବାର କଥା ନା । ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବୁ, ବାକି ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଦ୍□ାର ତ ବହୁତ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ରହିଛି । ଏହି ଗୋଲା (ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର) ଚିତ୍ର ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର । ଏଥିରେ ନର୍କ ଏବଂ ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାର ବିଲ୍‌କୁଲ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଛି । ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାରକୁ ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯାଇଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଯିବେ, ବାକି ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିର ଦ୍□ାରକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏବେ ନର୍କର ଦ୍□ାର ବନ୍ଦ ହୋଇ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖର ଦ୍□ାର ଖୋଲୁଛି । ଏହା ସବୁଠାରୁ ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ ଚିତ୍ର ଅଟେ । ବାବା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ଗୋଲା ଚିତ୍ର ଏହି ଦୁଇଟି ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ଚିତ୍ର ଅଟେ । ଯେ କେହି ବି ଆସୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖାଅ କି ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ଏହା ଦ୍□ାର ଅଟେ । ଏହା ନର୍କ, ଏହା ସ୍□ର୍ଗ ଅଟେ । ନର୍କର ଏବେ ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ମୁକ୍ତିର ଦ୍□ାର ଖୋଲୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବା, ବାକି ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବେ । ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା । ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାରକୁ ସମସ୍ତେ ତ ଯିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ କେବଳ ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଏବେ ଆମେ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛୁ । ଯେତେ ଯେତେ ଲେଖାପଢା କରିବ ତେବେ ଯାଇ ନବାବ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜା ହେବ, ଖେଲେଙ୍ଗେ ପିଲେଙ୍ଗେ ତୋ ହୋଙ୍ଗେ ଖରାବ ଅର୍ଥାତ୍ ଖେଳିଲେ ବୁଲିଲେ ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରିବ । ଏହି ଗୋଲକ ଚିତ୍ର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଯାହାକୁ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା ବୁଝିପାରିବ । ଥରେ ଚିତ୍ର ଦେଖିଲ ପୁଣି ବୁଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା କାମ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ସାରା ଦିନ ଏହି ଖିଆଲ ଚାଲିବା ଦରକାର ଯେ, କେଉଁ ଚିତ୍ରକୁ ମୁଖ୍ୟ ରୂପେ ରଖାଯିବ ଯାହା ଉପରେ ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବୁ । ଗେଟ୍ □େ ଟୁ ହେଭେନ୍ (ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା) - ଏହି ଇଂରାଜୀ ଅକ୍ଷର ବହୁତ ଭଲ । ଏବେ ତ ଅନେକ ଭାଷା ହୋଇଗଲାଣି । ହିନ୍ଦି ଶବ୍ଦ ହିନ୍ଦୁ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଛି । ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ଶବ୍ଦ କିଛି ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏହାର ଅସଲ ନାମ ତ ଭାରତ ଅଟେ । ଭାରତଖଣ୍ଡ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ଏପରି ତ ଗଳି, ସଡକ ଇତ୍ୟାଦିର ନାମ ବଦଳିଯାଇଥାଏ । ଖଣ୍ଡର ଅର୍ଥାତ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରର ନାମ ବଦଳି ନ ଥାଏ । ମହାଭାରତ ଶବ୍ଦ ତ' ଅଛି ନା । ସବୁଥିରେ ଭାରତ ହିଁ ମନେ ପଡୁଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଭାରତ ଆମର ଦେଶ । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କହିବା ଦ୍□ାରା ଭାଷା ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୀ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେବଳ ସତ୍ୟ ହିଁ ସତ୍ୟ ଥିଲା । ସତ୍ୟ ପିନ୍ଧିବା, ସତ୍ୟ ଖାଇବା,

ସତ୍ୟ କହିବା । ଏଠାରେ ସବୁ ମିଥ୍ୟା ହୋଇଗଲାଣି । ତେଣୁ ଏହି "ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା", ଏହି ଶବ୍ଦ ବହୁତ ଭଲ । ଚାଲ ଆମେ ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବୁ । ଏବେ ତ' କେତେ ଭାଷା ହୋଇଗଲାଣି । ବାବା ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତିର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ମତର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ତାଙ୍କର ଗତି ଓ ମତି ଅଲଗା ଅଟେ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ସହଜ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଭଗବାନଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ହିଁ ତୁମକୁ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତରେ ଚାଲିଲେ ଡାକ୍ତର ହେବ । ଭଗବାନଙ୍କର ମତରେ ଚାଲିଲେ ଭଗବାନ ଭଗବତୀ ହେବ । ଭଗବାନୁବାଚ ମଧ୍ୟ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ତ ଏକଥା ପ୍ରମାଣ କର ଯେ ଭଗବାନ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି । ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭଗବାନ ଭଗବତୀ ହିଁ ହେବେ । ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ତ କିଛି ବି ନାହିଁ । ସ୍□ର୍ଗ ଏବଂ ନର୍କ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି । ସ୍□ର୍ଗ-ନର୍କ ଉଭୟ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଲଗା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି । କଳିଯୁଗକୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆହୁରି ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ବାକି ଅଛି । ସମସ୍ତେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ହିଁ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣୁଛ ବାବା ଆମକୁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଏପରି ଗୁଣବାନ୍ କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟ ଏହି ଚିନ୍ତା ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ କିପରି ହେବୁ? ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେପକାଅ । ଚାଲିବା, ବୁଲିବା, କାମ କରିବା ସମୟରେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ମନେ ରହୁ । ପ୍ରେମିକ-ପ୍ରେମିକା ମଧ୍ୟ କର୍ମ ତ କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ କର୍ମ ତ କରିଥାନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ମନେ ରହିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ ମନେପକାଇବା ପାଇଁ ମାଳା ଗଡାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ସେମାନେ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିଦେଉଛନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ମନେ କାହାକୁ ପକାଇବେ? ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ କେତେ ନାସ୍ତିକ ହୋଇଯାଇଛ । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଜାଣିନାହଁ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେ ଈଶ୍□ର ପିତା । କିନ୍ତୁ ସେ କିଏ, ଏ କଥା ଟିକେ ହେଲେ ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଆତ୍ମା କହୁଛି ହେ ଈଶ୍□ର ପିତା । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା କ'ଣ । ଆତ୍ମା ଅଲଗା, ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ପରମ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ସୁପ୍ରିମ, ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ସୁପ୍ରିମ ସୋଲ, ପରମଆତ୍ମା । ଏମିତି ଜଣେ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ନିଜ ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ଜଣା ଥିବ । ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଏହା ମୋର ଶରୀର । ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଅଛି ନା । ଏହି ଶରୀର ୫ ତତ୍ତ୍□ରେ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଆତ୍ମା ତ ଅବିନାଶୀ ଏକ ସୁକ୍ଷ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ତାହା କେଉଁ ଜିନିଷରେ ତିଆରି ହେବ । ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ, ଯାହାକୁ ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ଆଦି କେହି ହେଲେ ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଇଏ ତ ବହୁତ ଗୁରୁ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କେହି ଏ କଥା ଶୁଣାଇ ନ ଥିଲେ କି ଆତ୍ମା କ'ଣ? ପରମପିତା ପରାମାତ୍ମା କ'ଣ? ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କେବଳ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣିଗଲେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ଜାଣିଯିବେ । ପିଲା ନିଜକୁ ଜାଣିବ କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣିବ ନାହିଁ ତେବେ କିପରି ଚାଲିପାରିବ? ତୁମେ ତ ଏବେ ଜାଣୁଛ ଆତ୍ମା କ'ଣ, କେଉଁଠି ରହୁଛି? ଡାକ୍ତରମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ - ତାହା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ, ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ ପୁଣି କାଚ ଭିତରେ ବନ୍ଦ କଲେ ମଧ୍ୟ କିପରି ଦେଖିପାରିବେ? ଦୁନିଆରେ ତୁମ ଭଳି ଜ୍ଞାନ ଆଉ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ, ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ରରୁ ପତିତ ହେଉଛୁ । ସେଠାରେ ତ ପତିତ ଆତ୍ମା ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସେଠାରୁ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ପୁଣି ପତିତ ହେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ବାବା ଆସି ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି, ଏହା ବହୁତ ସହଜରୁ ସହଜ କଥା ଅଟେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମର ଆତ୍ମା ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଏବେ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଆମେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ । ଏହା କୌଣସି ଜଣଙ୍କର କଥା ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏହାଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛ । ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି, ଯେତେବେଳେ ଏହାଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ନେଉଛ । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ରଥ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ନାମ ରଖିବା ଦରକାର ଗେଟ୍ □େ ଟୁ ହେଭେନ୍ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯେଉଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା ତାହା ଏବେ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି । ସେହି ଧର୍ମକୁ କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍‌ମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ପୁରୁଣା ହେବ । ଏହା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ବୃକ୍ଷ ଅଟେ । ବୃକ୍ଷ ହିସାବରେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ପଛରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହି ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ-ପରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଏମିତି ବି ନୁହେଁ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ କାହାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଯିବ । ନାଁ । ଏହି ଖେଳ ତ ଅନାଦି କାଳରୁ ତିଆରି ହୋଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏକମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ପ୍ରାଚୀନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା । ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଯେ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯାଉଛୁ । ଆତ୍ମା କହୁଛି ମୁଁ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି, ତେଣୁ ଘରକୁ ଅଥବା ସ୍□ର୍ଗକୁ କିପରି ଯିବି? ସେଥିପାଇଁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାର ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ବାବା ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ କହିଥା'ନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଭଗବାନୁବାଚ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି - ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିବାର ଏତେ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ କିପରି ହୋଇଥିଲା ପୁଣି କୁଆଡେ ଗଲା, ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ତ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଗରୁ ଏ ସବୁ କଥା କ'ଣ ଜଣାଥିଲା! ଦୁନିଆରେ ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ହିଁ ଭଲ ଅଥବା ମନ୍ଦ ହେଉଛି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରେମିକ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ

ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ସେହି ପ୍ରେମିକ ଆସିଛନ୍ତି ଯିଏକି ବହୁତ ମିଠା ପ୍ରେମିକ । ନଚେତ୍ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ମନେପକାଉଛନ୍ତି? ଏପରି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନ ଥିବେ ଯାହାଙ୍କ ମୁଖରୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ନାମ ନ ବାହାରୁଥିବ । କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆତ୍ମା ଅଶରୀରୀ ଅଟେ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହେଉଛି ନା । ଆମେ ଯିଏକି ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ପୁଣି ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ପୂଜା କରିବାରେ ଲାଗି ପଡିଲେ । ହୋଇପାରେ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବ । ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କୁ ଭୋଗ ଲାଗୁଛି, କିନ୍ତୁ ଖାଉଛନ୍ତି ତ ପୂଜାରୀମାନେ । ଏ ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ।

ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ - ସ୍□ର୍ଗର ଫାଟକ ବାବା ହିଁ ଖୋଲିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କିପରି ଖୋଲିବେ, ବୁଝାଇବେ କିପରି? ଗୀତାରେ ଭଗବାନୁବାଚ ଲିଖିତ ଅଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଶରୀର ଦ୍□ାରା କହିବେ ନା । ତେବେ ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ଦ୍□ାରା କହିଥାଏ ବା ଶୁଣିଥାଏ । ଏ ସବୁ କଥା ବାବା ବିସ୍ତାରରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବୀଜ ଏବଂ ବୃକ୍ଷ ରହିଛି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଏହା ହେଉଛି ନୂଆ ବୃକ୍ଷ । ଧିରେ-ଧିରେ ପୁଣି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ତୁମର ଏହି ନୂଆ ବୃକ୍ଷରେ କୀଟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଲାଗୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଏହି ନୂଆ ବୃକ୍ଷ ବହୁତ ମିଠା ଅଟେ । ମିଠା ବୃକ୍ଷକୁ ହିଁ କୀଟ ଇତ୍ୟାଦି କିଛି ନା କିଛି ଲାଗିଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ସେଥିରେ ଔଷଧ ପକାଯାଇଥାଏ । ବାବା ମଧ୍ୟ ମନମନାଭବର ବହୁତ ଭଲ ଔଷଧ ଦେଇଛନ୍ତି । ମନମନାଭବ ନ ହେବା ଦ୍□ାରା କୀଟ ଖାଇଯାଉଛନ୍ତି । ପୋକ ଲାଗିଥିବା ଜିନିଷ କେଉଁ କାମରେ ଆସିବ । ତାହା ତ ଫୋପଡା ଯାଇଥାଏ । ତେବେ କେଉଁଠି ଉଚ୍ଚ ପଦ, କେଉଁଠି ନୀଚ୍ଚ ପଦ । ଫରକ ତ ଅଛି ନା । ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବହୁତ ମିଠା ହୁଅ । କାହା ସହିତ ମଧ୍ୟ ଲୁଣ ପାଣି ହୁଅ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ତିକ୍ତତାର ସମ୍ପର୍କ ରଖନାହିଁ, କ୍ଷୀରଖଣ୍ଡ ହୁଅ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସମ୍ପର୍କ ରଖ । ସେଠାରେ (ସତ୍ୟଯୁଗରେ) ବାଘ-ଛେଳି ମଧ୍ୟ କ୍ଷୀରଖଣ୍ଡ ହୋଇ ରହିବେ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷୀରଖଣ୍ଡ ହେବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଭାଗ୍ୟରେ ହିଁ ନାହିଁ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କ'ଣ କରିବେ! ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ ତ ଭାଗ୍ୟ ଉଚ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ପାଠପଢ଼ାରେ ଫରକ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଛ । ଛାତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଜାଣିପାରନ୍ତି, କିଏ କେଉଁ ବିଷୟରେ ପ୍ରବୀଣ ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଉଛି । ସ୍ଥୂଳ ସେବାର ମଧ୍ୟ ବିଷୟ ରହିଛି ନା । ଯେପରି ଭଣ୍ଡାରୀର ସେବାଧାରୀ (ରୋଷେଇ କଲାବାଲା) ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ବହୁତଙ୍କୁ ସୁଖ ମିଳୁଛି, ସମସ୍ତେ କେତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଏ କଥା ତ ଠିକ୍ ଅଛି, ଏହି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବର ମିଳୁଛି । କିନ୍ତୁ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ହେଲେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ନୁହେଁ, ସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ବି ଦରକାର, ଚଳଣି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେବା ଦରକାର, ଦୈବୀ ଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖିବା ଭଲ । ରୋଷେଇକଲାବାଲାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯଦି କେହି ଆସୁଛନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ କୁହ ମନମନାଭବ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇଚାଲ । ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ତ' ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ବାଡି ହେବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ନେଇଯାଅ, ଚାଲ ଆମେ ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାର ଦେଖାଇବୁ । ଏହା ହେଉଛି ନର୍କ, ତାହା ସ୍□ର୍ଗ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେପକାଅ, ପବିତ୍ର ହୁଅ ତେବେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ମନମନାଭବ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ତୁମକୁ ଗୀତା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଚିତ୍ର ତିଆରି କରାଇଛନ୍ତି - ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ? ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାର କିଏ ଖୋଲୁଛନ୍ତି? ଶିବବାବା ହିଁ ଖୋଲୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ସେହି ଦ୍□ାର ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି । ଦୁଇଟି ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର ରହିଛି । ବାକି ତ ସବୁ ବିସ୍ତାର ଅଟେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାକୁ ପଡିବ । ମନ, ବଚନ, କର୍ମରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବାକୁ ହେବ । ଦେଖ ଭଣ୍ଡାରୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପହାର ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ଅଟେ ନା । ଉପହାର ଆଣି ଦେଉଛନ୍ତି, ସେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମଠାରୁ କାହିଁକି ନେବି, ପୁଣି ତୁମ କଥା ମନେ ପଡିବ । ଶିବବାବାଙ୍କ ଭଣ୍ଡାରରୁ ମିଳିବ ତ ମୋର ଶିବବାବାଙ୍କ କଥା ମନେ ରହିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ପରସ୍ପର ସହିତ ବହୁତ-ବହୁତ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ମଧୁରତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହେବ । କେବେ ବି କାହା ସହିତ ଲୁଣ-ପାଣି ହୋଇ ତିକ୍ତତାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ନାହିଁ । ସବୁ ବିଷୟ ଉପରେ ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସଦ୍‌ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ମିଳିଛି, ସେଥିରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ହିଁ ଶୁଣାଇବାକୁ ପଡିବ । ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ସାହାସ ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଦୟାଳୁ ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୁଅ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ କେବେ ବି କୌଣସି ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମାକୁ, ତୁମେ ଦୁର୍ବଳ ଅଟ - ଏଭଳି କହିବ ନାହିଁ । ତୁମ ଭଳି ଦୟାଳୁ ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୁଭ ବାଣୀ ବାହାରିବା ଦରକାର, ନିରାଶ କରିବା ଭଳି ବାଣୀ ନୁହେଁ । ଯିଏ ଯେତେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥାଉ, ଯଦି ତାକୁ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ ତେବେ ପ୍ରଥମେ ତା'କୁ ସମର୍ଥ କର ତା'ପରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ । ପ୍ରଥମେ ତା'ର ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ଧରଣୀ ଉପରେ ସାହସ ଏବଂ ଉତ୍ସାହର ହଳ କର ତା'ପରେ ଶିକ୍ଷା ରୂପକ ମଞ୍ଜି ବୁଣ ତାହା ହେଲେ ସହଜରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଞ୍ଜି ଫଳପ୍ରଦ ହେବ । ଏହା ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣର ସେବା ତୀବ୍ର ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ବାବାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ନେବା ସହିତ ସର୍ବଦା ଭରପୂରତାର ଅନୁଭବ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***